

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I. Considerationes tempore Aduentus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

municat Evangelicam perfectionem, quæ etiam appellatur panis & aqua brevis, in quantum abbreviat & contrahit præceptorum & sacrificiorum antiquorum multitudinē, ad pauca, quibus nos suaviter efficiat perfectos.

Huius perfectionis summam quandam siue compendium Christus Dominus noster hic proposuit in septē heroicis virtutibus, quas hic exercet *Humilitatem* scilicet, qua suam amplitudinem & splendorem regens, eō se demittit, ut fiat cibus hominum; *Obedientiam*, cum ad ipsa verba consecrationis venit e cælo ad Sacramentum: in quo sinit se hinc inde portari *Misericordiam*: faciens seipsum medicum & medicamentum pro nostris infirmitatibus & personaliter ad eas reparandas descendens; *Liberalitatem*, cum benedictiones tuas spirituales larga & profusa manu per hoc medium nobis largitur: dat enim nobis seipsum, & ita simul res omnes; *Charitatem* cum vult esse semper nobiscum, & quidem omnibus vnitus per maximam vnionem, quæ mortalis huius vitæ statui conueniebat; *Patientiam*, cum in iniurias tolerat, & contemptus, quos patitur quotidie in hoc Sacramento ab iis, qui indignè illud tractant; & *Perseuerantiam* in his omnibus vsque ad finem mundi; & in singulis hostiis, quamdiu Sacramentales species perdurant. Septem hæc virtutes argumentum esse possunt septem meditationum, siue, considerationum pro septem hebdomadæ diebus, ut in alio loco perpendimus: & esse debent etiam fructus omnium reliquarum: ex quibus instituemus hic quoddam cōuiuuium Sacerdotibus per totum annum, varia offerentes fercula pro temporum varietate. Nam quemadmodum Ecclesia Catholica sciens, varietatem exercitiorum solere tollere tædium eorum, voluit imbecillitati nostræ sese accommodans, annum in diuersa tempora partiri: Aduentus, Quadragesimæ, & Paschatis, & assignare singulis varia officia tam in ipso Sacro Missæ, quam in septem horis canonicis; ut hæc ipsa varietas nouitate, quam secum adfert, deuotionem foueat; propter eandem igitur causam accommodantes nos spiritui Ecclesiæ, varias alias considerationes & meditationes insinuabimus, diuersis aut temporibus accommodatas constituentes septem pro hebdomadis cuiusque temporis: quæ tamis quæ pro vno tempore assignantur, possint etiam vlui esse pro altero. Quæ etiam videri poterunt fufius positæ in libris meditationum, quos edidimus, & in locis hic in margine indicatis.

§. I. Considerationes tempore Aduentus.

PRIMA PARS ANNI Ecclesiastici est Aduentus: in quo Ecclesia agit de preparatione ad aduentum Christi D. N. in mundum per Sanctam suam Natiuitatem. Pro quo tempore vsui esse possunt hæc septem proxima considerationes.

PRIMA consideratio erit Aduentus Dei D. N. tanquam iudicis ad paradysum terrenum, cum Adam comedens pomum sibi prohibitum peccauit:

Tomo. 1.
tract. 4.
c. 3. Medit. 6

I
Partis. 2.
Medit. 1.

cavit: ad quem reprehendum de admissio peccato, & propterea paradiso excludendum & intimandam ei mortis sententiam, quam sua culpa erat promeritus, Deus ipse accessit. Sed mox officium iudicis in Patris amorem & officium commutavit; & cum iratus esset, misericors est recordatus: promittens Mediatorem & Redemptorem potentissimum: reuelans mysterium Incarnationis Verbi Diuini, ad eius miseras reparandas; ita enim serpenti minatus est, dicens: *a ipsa conteret caput tuum.* Qua Dei promissione valde fuit Adamus consolatus, gratumque ostendit animum ob excelsum ad eum beneficium, glorificans Deum ad eum plurimum qui infinitos fauores & gratias promitteret ei, qui agnoscebat se promittentem aeterna tormenta: & cum magno desiderio vixit aduentus huius Saluatoris, per quem tanta sperabat se accepturum beneficia. Hic autem Saluator est, qui in Sanctissimo Sacramento visitandi te causam venit. Quamuis tua peccata digna erant, quibus ipse seuerum se iudicem exhiberet, eaque puniret: non tamen ira venit, sed sicut Pater misericors, ut hoc Diuino cibo tibi indulgeat: quia est panis vitae, destinatus ad reparandam danam, quae intulit alterius cibi sumptio, per hunc siquidem liberaberis a morte & restitueris paradiso gloriae, & vitae aeternae. Ac propterea hic panis significatus est per fructum arboris vitae, quae in altero paradiso erat sita.

SECVNDA consideratio erit seruicium desideriorum, quae Patres antiqui habebant aduentus Saluatoris in mundum, quae orationibus, Sacrificiis, aliisque sanctis actionibus sepe sollicitabant, dicentes: *b ostende nobis Domine misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis. c Visita nos in salutari tuo: ad videndum in bonis electorum tuorum.* Veni Domine & noli tardare, relaxa facinora plebis tuae. Cuius desiderij cum non fieret copiosus, dum viueret, permansit in eis post mortem, quibus diu fuerunt in obscuro limbi carcere: ubi clamabant in celum petentes promissam sibi reparatorem, ac dicentes: *d Rorate caeli desuper, & nubes pluuiae iussu aperiantur terra, & germinet Saluatorem.* Et ita perseverarunt in eo desiderio donec peruenit tempus, quo fuit illis expletum, quod est felix hoc tempus quo iam fructum iam venit Saluator, & quotidie venit de caelo ad visitandos habitatores terrae: ut immensa conferat beneficia iis, qui seruenter eius aduentum expectant, & ad eum se praeparant. Ac proinde iure optimo nobis dici potest: *e Beati oculi, qui vident quae vos videtis: multi enim Prophetae & Reges voluerunt ea videre & non viderunt.*

TERCIA Consideratio est mysterij Annunciationis, dulcisque colloquij Angeli Gabrielis cum Sanctissima Virgine: in quo aliud colloquium valde iucundum & suauiter insinuat, quod habetur inter inspirationem Diuinam, aut bonum spiritum per eam, & animam puram Sacerdotis, aut ad communionem accedentis. Considerando, quasi Diuina inspiratio aliquando ingrediatur dicens: *Aue gratia plena: Dominus tecum. Aue* in qua anima, quae iuxta tuam capacitatem es gratia plena: propter quam Dominus

a Gen. 3. 15.

2.

2. Par. Me. dit. 5.

b Psal. 85. 8.

c Psal. 105. 4.

d Isai. 45. 8.

e Luc. 10. 34.

3.

2. Par. Me. dit. 6.

Luc. 1. 28.

tecum est; & nunc recens venire vult, vt maneat apud te. Aliquando autem dicit: *ne timeas*, anima, aut fias pusillanimis, quia tantam inuenisti gratiam apud Deum, vt elegerit te ministrum ad hoc Diuinum Sacrificium offerendum, vultque intra cor tuum hospitium habere. Quod si nosse cupias, quomodo fiet istud? Spiritus Sanctus superueniet in te & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Spiritus inquam ille, qui cū factus fuisti Sacerdos, te impleuit; nunc etiam superueniet, vt in hoc ministerio legitimè præstando, te adiuuet; & Altissimi virtus gratiâ suâ te protegens, ita obumbrabit vt cum puritate ipsum hospitio excipias. His considerationibus excitata anima tua, induere se debet, sicut Sacratissima Virgo magna humilitate, obedientia, & fiducia, ac dicere: *Eccc Ancilla Domini. fiat mihi secundum verbum tuum*; ecce inquam seruum Domini indignum, qui eius sim Sacerdos, fiat in me, & per me iuxta ipsius verbum. Potens es Deus meus facere, quod dicis: da mihi, quod iubes, & iube quod volueris. Nam ego seruus tuus sum, & paratus ad faciendum quicquid iusseris.

QUARTA consideratio erit de ipso mysterio Incarnationis Filij Dei in visceribus Virginis Sacratissimæ. Qua Incarnatione valde fuit ipse contentus, quod videret se impleuisse, quod hominibus promiserat ad eorum reparationem; & glorificauit æternum Patrem, à quo fuit in forma hominis missus in mundum; & ex tunc obrulit se ad parendum ei in omnibus, quæ iuberet, vsque ad mortem. Magnoque amore animam & corpus Sacratissimum amplexus est, cum certo animi decreto nunquam deserendi, quod semel accepit, & animam innumeris bonis repleuit; corpori verò maxima etiam promisit, postquam pro salute mundi mortem in cruce subiisset. Quod si ipse filius Dei tunc mansit adeo contentus; etiam Sanctissima eius Mater fuit valde contenta, videns iam impletum totius generis humani desiderium; & quod ipsa semper habuerat supremi huius mysterij; & seipsam videns aded repletâ fauoribus ac donis cælestibus ex præsentia Domini, quem in suis visceribus conceperat. Ipse enim igitur Dominus est, qui ad te ingreditur tanquam cibus, vt te completatur, tecumque vniatur animo nunquam te deserendi; (nisi tu eum reicias) & ad explenda desideria cordis tui suauitate cælestium luorū donorum. Huc rectè spectat quod ipse Saluator postea dixit: *f Beati qui esuriunt, & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur.* Quæ autem hæc est iustitia, nisi ipsemet Christus? de quo Apostolus: *quod factus sit nobis iustitia, & sanctificatio, & redemptio.* Sanctificat enim nos, iustificat, & copiosè redimit. Quod si esaris, & sitis ipsum recipere, quando venerit, saturaberis abundantia iustitiæ & Sancti atis, quam præsentia sua tibi communicabit.

QUINTA consideratio est, circa primam profecti onē, quam æternum Verbum Incarnatū, existens in visceribus Matris suæ, fecit, vt officiu Redemptor

4
1. Par.
Med. 9.

f Mat. 56.
g 1. Cor. 1.
30.

g
2. Par. Med.
11. § 12.

demptor

demptoris exerceret cū infantulo Ioanne, existente adhuc in utero S. Elisabethæ. Cui duplicem insignem gratiam communicauit; gratiam scilicet sanctificationis cum charitate & reliquis virtutibus; & gratiam actualis deuotionis cum dono contemplationis, lætitiæ spirituali, & spiritus tubilis. Idem autem, vt easdem tibi largiatur, latens in hoc Sacramento ad te venit & iuxta tuam dispositionem fies earum particeps: si studueris duos illos feruentes affectus concipere, qui in vtraque Matre eluxerunt: alteri humilitatis & admirationis in S. Elisabetha, dicente: *h. Vnde hoc michi ueniat Mater Domini mei ad me?* alterum laudis & gratitudinis in virgine Sanctissima dicente: *Magnificat anima mea Dominum. Et exultauit spiritus meus in Deo Salutaris meo: &c.* His enim duobus effectibus disponitur anima ad recipiendos in Sacra Communionis prædictos duos eff. & gratias.

h. Luc. 2. 47.

6
2. Par. Me
dit. 14.

SEXTA consideratio est Circa ea, quæ sanctus Ioseph fecit, quando Virginem sanctissimam admisit in domum suam, posteaquam deponerat anxia dubia, quæ habuerat; & per Angeli reuelationem agnouit Incarnationis mysterium, quod in ea factum erat. Et hic perpendenda dulcia suauiaq; colloquia mutua inter hos duos iustos; & ex parte sancti Iosephi profunda humilitas, reuerentia, & stupor; quo afficiebatur, aspiciens Virginem Sanctissimam Dominam nostram, tanquam reliquarium & viuum templum Dei hominis facti; & quomodo eidem summo cum amore ac diligentia seruebat, propter eum amorem, quem erga Deum suum gerebat, qui latebat in ea. Ex parte verò Virginis sacratissimæ, per cuius os filius eius loquebatur, considera accentam charitatem, & sapientiam celestem; quæ loquens cum suo sponso, eum docebat Incarnationis arcana. Et vterque hic Seraphin inuicem se excitabant ad amandum, laudandum, summoq; re feruore seruendum Deo suo. Hunc ergo in modum, cū ob exiguam tuam fidem aliquando te subtrahis, à Christo Domino nostro, in te recipiendo; & postea viuaciori fide eum cum feruore recipis; eris similis S. Iosepho, quod crescentem significat: quia crescit tua in Deum reuerentia, & amor, & idè accipies ab eo gratiarum ac donorum cælestium augmentum cum insigni Diuinorum mysteriorum notitia.

7
2. Par. Me
dit. 16.

SEPTIMA consideratio erit, profectio Incarnati Verbi in utero Matris suæ ex Nazareth in Bethlehem, vt ibi nasceretur, & se mundo manifestaret: eligens ad id pauperem ciuitatem, vile stabulum, & angustum præseppe; quæ tamen omnia præsentia sua nobilitauit, ac sanctificauit. Non enim Deus honorem accipit à loco, in quo habitat; sed locus honorem accipit à Deo: à quo omnia recipiunt honorè: Hunc in modum in hodiernum diem nō cessat venire è cælo, & ingredi in pectus villis hominum, quæ sua præsentia nobilitat: quia eum facit, quasi alteram

Bethle

Berthelem, quæ vox significat domum panis: quo pane vitæ confirmat eius cor, ac desideria exlatiat.

§. II. Considerationes tempore Natiuitatis, vsque ad Septuagesimam.

SECUNDUM tempus Ecclesiastici anni computatur ab ipsa Natiuitate vsque ad Septuagesimam: in quo celebrat Ecclesia septem mysteria Saluatoris: Natale scilicet, Circumcisionem, Adorationem Magorum, Præsentationem in templum, Fugam in Ægyptum, Mansionem in templo in medio Doctorum, & Baptismum. Quæ omnia spiritualiter renouantur in Missa.

QUEM ADMODUM enim in ipsa Natiuitate manifestauit se Deus in forma visibili hominis, tanquam infantis, pauperibus pannis inuoluti, & in præsepio positi, quod est mensa animalium; descendentibus Angelis è cælo ad celebrandum, & manifestandum eius Natale: ita in Missa quotidie manifestatur idem Christus Dominus in alia forma visibili, reclusus scilicet & inuolutus accidentibus panis & vini, & sic ponitur in mensa Altaris, vt sit hominum cibus; descenduntque inuisibiliter Angeli, vt ei assistant, & fidem charitatemque celebrantium excitent. Ideoque de vtroque mysterio cantat Ecclesia in ipsa præfatione: *vt dum inuisibiliter Deum cognoscimus, per hunc in inuisibilem amorem rapiamur.*

IN CIRCUMCISIONE impositum est infanti nomen IESVS: quod significat SALVATOREM, vt eius officij possessionem acciperet, effundens primitias sui sanguinis; & præbens exemplum raræ humilitatis, patientiæ, insignis obedientiæ, & Charitati: & in Missa facit etiam officium IESU erga fideles, applicans vnique preciosi sui sanguinis precium; & rara præbens humilitatis exempla, cum figuram ad eum humilem suscipit; patientiæ, in tolerandis iniurijs, quæ ibi ipsi inferuntur; obedientiæ, dum quoties consecratur panis, semper ipse adest; & charitatis, cum se ad eum profusè omnibus tradit.

IN ADVENTU Magorum ostendit Saluator suam Omnipotentiam, & gratiæ suæ efficacitatem, qua ex Oriente deduxit tres illos Reges cum tanto seruiore, vt se coram ipso prosternerent, & offerrent aurum, tanquam Deo; Myrrham tanquam homini mortali; & thus tanquam Summo Sacerdoti. Et in ipsa Missa suam etiam ostendit Omnipotentiam: efficit enim, vt omnes fideles parui & magni se coram ipso prosternant, & confiteantur, latentem ibi esse verum Deum & hominem, summumque Sacerdotem secundum ordinem Melchisedech. Et quia talem agnoscunt, offerunt ei tres feruentes affectus, amoris, mortificationis, & orationis; expectantes ex immensa eius liberalitate ingentem retributionem.

IN PRÆSENTATIONE in templum, desideratus omnium gentium præ-

Tom. 4.

V

sentauit

1
2 Par. Med.
dit. 17.

2
1. Par. Med.
20.

3
1. Par. Med.
22.

4